

der vil mangle Noget, som er nødvendigt for Regjeringen for at bringe en tilstrækkelig klar Ordning ud af det Hele. Jeg frygter for at ville altfor meget trætte det ærede Thing med yderligere at gjenneaae disse Ændringsforslag, der ikke give sig ud for at vedrøre Realiteten, men dog imod deres Hensigt komme til at gjøre dette. Jeg vil gjøre en Henstilling til det ærede Medlem for Holbæk Amts 4de Valgfreds (Krabbe), og det er den, at han vil vise os den Tjeneste at tage de Ændringsforslag tilbage, som alene gaae ud paa Redactioner. Naar vi her ved anden Behandling ere blevne enige om Realiteten af Forslaget, skal Udvalget — eller i alt Fald overtager jeg personlig den Forpligtelse — undergive Lovforslaget inden tredie Behandling en saadan Redaction, som forhaabentlig kan tilfredsstille ærede Medlemmers brændende Længsel efter en correct og klar Affattelse af Lovforslaget; men først til tredie Behandling kan det gjøres, thi først da vil det kunne vides, hvad der er Thingets Mening, og hvad det er, der skal udtrykkes i en saadan Form, at lange participialste Sætninger undgaaes, fremmede Udtryk ombyttes med danske osv. osv. Jeg skal derfor kun endnu holde mig til, hvad den vedrører Realiteten i det ærede Medlems Ændringsforslag, og da navnlig til Forslagene under Nr. 2 og 4. De gaae begge ud paa, at der i Planens Indhold skulde tillige indsættes Noget angaaende en Forbindelsesbane imellem Kjøbenhavns Banegaard og Havnen, og det ærede Medlem har gjort opmærksom paa, at det vilde være saameget mere nødvendigt at faae indsat noget Saadant, som der netop foreligger Rigsdagen et Lovforslag om en saadan Forbindelsesbane. Jeg skulde dertil for mit Bedkommende tillade mig at svare, at denne Omstændighed synes mig netop at gjøre det overflødig udtrykkelig at udtale noget Saadant. Det er Regjeringen og Communalbestyrelsen, som skulle fastsætte Planen; de have fuldstændig Frihed til at gjøre dette; Regjeringen veed ligesaa godt som vi, at der foreligger os et Forslag om at tilveibringe en saadan Forbindelsesbane, og den har da al mulig Opfordring til, uden at vi behøve at sige det til den, at tage dette Punkt med i Betragtning. Men dertil kommer en anden

Indvendig; at indsætte Noget om denne Forbindelsesbane paa de Steder, hvor det ærede Medlem vil have det indsat, er aldeles urigtigt. Lovudkastets § 2, som vi foreslaae den ændret, handler alene om de private Grunde, der ligge indenfor Demarcationsliniens og udenfor Fæstningsliniens Grændser. Men paa denne Strækning vil der ikke blive Tale om nogen som helst Jernbanelinie; hvad enten man tænker sig Forbindelsesbanen fra den nuværende Banegaard til Havnen ført omkring Tømmerpladserne til Langebro og videre, eller man tænker sig Forbindelsen udgaaende fra den nuværende Banegaard og ført forbi Nørre- og Østerport samt Citabellet til Havnen — hvad enten man tænker sig den ene eller anden af disse to Løsninger, saa vil Banen fornuftigviis aldrig kunne tænkes at komme til at gaae over de private Grunde, men alene over det Staten tilhørende Terrain. Altsaa, hvis det ærede Medlem vil have denne Tanke frem om Forbindelsesbanen, saa skulde den have staaet paa et andet Sted, nemlig i vor nye § 8. Det hører med som et Ændringsforslag til Udvalgets Forslag under Nr. 13, hvor der er Tale om Salg af Statens Grunde til Kommunen. Det er den Plan, som der her er Tale om, der tillige skulde beskæftige sig med Forbindelsesbanen, hvorimod det paa det Punkt, hvor det ærede Medlem vil have det indført, paa den ene Side ikke behøves, og paa den anden Side er urigtigt, fordi der vil Banen under ingen Omstændigheder komme til at gaae.

Der bliver da tilbage det ærede Medlems Ændringsforslag under Nr. 12, hvorom den høitærede Krigsminister, jeg kan gjerne sige, til min Forandring, udtalte, at han ikke bestemt vilde modsætte sig det; thi det at indsætte de paagjældende Ord i Udvalgets Indstilling vilde vistnok være at forlade det hele Grundlag, hvorpaa en Overenskomst er opnaaet mellem Regjeringen og Udvalget. Da den ærede Minister havde talt noget længere frem, forstod jeg imidlertid, at der i hans Ord skjulte sig en Ironi, idet han nemlig lod Thinget forstaae, at det vilde være ham behageligt at see et Ansvar taget fra sine Skuldre og lagt over paa Thingets, men dog var